

LIBERI A PARENTIBUS *amentur*. (id. Fam. 6. 5). LIBER *tuus et lectus est, et legitur* A ME *diligenter, et custoditur diligentissime*.

Quum ablativus est rei inanimatae, fere praepositio supprimitur, nisi rei animatae naturam quodammodo induit. (Cic. Tusc. 2. 21). *Saepe enim vidimus fractos PUDORE, qui RATIONE nulla vincerentur*. (id. Fam. 7. 26). A MALVA *deceptus sum*.

330. Si verbum duos accusativos habeat, mutabitur in nominativum accusativus personae, altero permanente; ut *doceo Antonium litteras*; passive, *Antonius docetur a me litteras*. (Cic. Amic. 24). *Nec ea, quae ab ea (natura) monemur, audimus*.

Si uterque ad eandem rem spectet, uterque in nominativum mutabitur, ut *Creo CAESAREM CONSULEM*; passive, *CAESAR creatur CONSUL a me*. (Cf. n. 320. N. B. 2.º).

N. B. 1.º Caeteri casus integri manent. (Cic. Cluent. 4). MAJESTATIS *absoluti sunt permulti*. At si verbum ablativum habet cum praepositione *a* vel *ab*, vitanda est ambiguitas: v. gr. *Aufero a te vestem*; passive, *vestis aufertur a me tibi*, (non vero *vestis aufertur a me a te*). *Accipio a te litteras*; passive, *litterae tuae accipiuntur a me*, vel aliter.

N. B. 2.º Verba passiva pro ablativo rei animatae admittunt nonnumquam dativum, maxime apud poetas. (Ov. Pont. 3. 9. 39). *Vix audior ULLI*. Interdum accusativum cum praepositione *per*. (Cic. Att. 9. 9). *Si PER PRAETOREM consules creantur* [367].

CAPUT IX

DE CONSTRUCTIONE VERBI NEUTRIUS

ARTICULUS I. GENITIVUS POST VERBA NEUTRA

§ I. GENITIVUS FIXUS [272, 274]

331. *Sum* genitivum petit, quum possessionem vel ad aliquem pertinere significat. (Cic. Fam. 2. 13). *Jam me POMPEII totum esse scis*. (id. Div. 2. 72). *Majorum instituta tueri SAPIENTIS est*.

At pro genitivis *mei, tui, sui, nostri, vestri*, habet *meum, tuum, suum, nostrum, vestrum*. (Cic. Fam. 6. 5). *Puto esse MEUM quid sentiam exponere*.

§ II. GENITIVUS VEL ABLATIVUS [289, 290]

332. *Egeo et indigeo* (necesar) interrogandi vel auferendi casum admittunt. (Cic. Att. 7, 22). *Egeo CONSILII*. (id. Q. Fr. 3. 5). *Incredibile est, mi frater, quam egeam TEMPORE*.

N. B. *Pendeo* animo vel animi (1), ac *pendemus* animis, valent *estoy* vel *estamos dudosos, con solitud*. (Cic. Att. 8. 5). *Pendeo ANIMI expectatione Corfiniensi*. Si adhibetur animus in ablativo est ablativus partis. (Cf. N. 271 et 294).

ARTICULUS II. DATIVUS POST VERBA NEUTRA

§ I. DATIVUS FIXUS [278-284]

333. *Sum* cum dativo pro *habere* ponitur. (Virg. Ecl. 1. 81). *Sunt nobis mitia poma*.

Cum duobus dativis altero personae, rei altero, significat *servir de* vel *causar*. (Cic. Att. 6. 2). *Respondebo primum postremae tuae paginae, quae MIHI MAGNAE MOLESTIAE fuit*. (Contestatur primero á tu última página, que me causó grande pena).

N. B. 1.º Nonnumquam dativus personae omittitur. (Cic. Divin. 1. 52). *Maximo est ARGUMENTO quod paulo ante interitum Caesaris contigit*. (Sirve de muy grande argumento...).

N. B. 2.º In loquutionibus *mihi, tibi est nomen, cognomen* (me llamo), *nomen datum, inditum est*, nomen personae vel est in eodem casu ac verbum *nomen*, vel saepius in dativo per attractionem, ut dicunt, dativi *mihi, tibi*, etc., rarius in genitivo. (Cic. Caecin. 27). *Seatus Clodius, cui nomen est PHORMIO*. (id. Brut. 223). *Cui saltationi TITUS nomen erat*. (id. Verr. 2. 5. 7). *De Apollonio, cui GEMINO cognomen est, praeteriri potest?* (Liv. 2. 33). *Cui cognomen postea CORIOLANO fuit*. (Tac. Ann. 12. 55). *Quibus CLITARUM cognomentum est* [420].

334. Verba quae *auxilium, adulationem, favorem, studium, obedientiam, submissionem, commodum et incommodum, obsequium et repugnantiam* significant, dandi casum postulant; quibus adduntur multa composita ex praepositionibus *ad, con, in, inter, ob, prae, sub*, composita denique ex verbo *sum*. (Cic. Verr. 2. 4. 17). *HOMINI jam perdito et collum in laqueum inserenti SUBVENISTI*.

N. B. 1.º Composita ex verbo *sum* alios etiam casus admittere possunt antecedente praepositione; *possum* vero saepe ablativum habet. (Cic. de Or. 3. 4). *Neque IN ANTONIO*

(1) Nonnulli censent esse locativum.

deesset hic ornatus. (id. ib. 35). IN ORATORE PERFECTO inest illorum (philosophorum) omnis scientia. (id. Rosc. Am. 1. 4). Apud me et AMICITIA et BENEFICIIS et DIGNITATE plurimum possunt. (Pueden mucho conmigo por la amistad etc.).

N. B. 2.º Plurima composita ex praepositionibus a, ab, con, de, ex, in repetunt praepositionem, quum ad locum referuntur. (Cf. n. 314. N. B. 2.º).

N. B. 3.º Dativus commodi invenitur apud poetas etiam post nomina substantiva et verba, ubi adhibendus saepe fuerat genitivus aut praepositio ad. (Virg. Aen. 1. 632). Templis honor. (1. 634). Collo monile. (7. 175). Sedes epulis. (7. 637). Bello signum. (7. 689). Tegmen capiti. (8. 606). Bello lecta juvenus. (7. 482). Bello accendere animos.

ADMONITIO

Sunt praeter ea quae hactenus numeravimus, scribit P. Alvarus n. 283, alia quae locis communibus comprehendi minime possunt, ut confido, nubo, proficio, sufficio, haereo, itemque caetera. Neque ii loci quibus uti sumus placent: nam verba quamplurima necessario sunt excipienda, si rem diligentius inspicias. Quid, juvo, adjuvo, levo, sublevo, erigo, confirmo, corroboro, alo, nutrio, sustento, hortor, moneo et alia pene infinita, nonne ad auxilium, commodum favorem pertinent? Perdo, vevo, infesto, crucio, occido, et alia innumera, quis non videt incommodum significare? Quae quum ita sint visum est non inutile, neutra quae dativum admitterent, litterarum ordine recensere, non ut memoriae a pueris mandentur, sed ut crebrius legantur.

Haec ille: quae nos diligenter praestitimus quum hic, tum in tota fere Syntaxi, adjectis insuper brevissimis exemplis, quae ad exercitationem speramus fore longe utilissima.

EXEMPLA:

Verba quae significant auxilium.

Auxilior (auxiliar). (Ad Herenn. 4. 27). Nihil Numantinis vires auxiliatae sunt.

Opitulor (ayudar). (Cic. Arch. 1). Quo caeteris opitulari possemus.

Subvenio (ayudar). (Caes. B. G. 5. 44). Varenus laboranti subvenit.

Succurro (socorrer). (Caes. B. G. 5. 44). Succurrit inimicus illi Varenus.

Adulor (adular). (Nep. Att. 8). Adulatus est Antonio.

Assentor (adular). (Cic. Fam. 9. 12). Tibi assentantur.

Blandior (halagar). (Cic. Acad. 4. 45). Voluptas sensibus blanditur.

Favorem.

Arrideo (sonreir). (Cic. Att. 13. 21). Quod valde mihi arriserat.

Benedico (decir bien de). (Cic. Sext. 52). Cui benedixit umquam hono.

Benefacio (hacer bien). (Cic. Inv. 55). Ab amicis quibus benefecerimus.

Faveo (favorecer). (Cic. Fam. 12. 7). Favebam reipublicae.

Gratulor (felicitar). (Cic. Att. 4. 4). Tibi de redivo nostro gratularer.

Haereo (estar unido a). (Cic. Att. 9. 10). Mihi haeserunt illa.

Ignosco (perdonar). (Caes. ap. Cic. Att. 9. 6). Brevitati litterarum ignosces.

Parco (perdonar a). (Cic. Verr. 2. 4. 54). Sacris pepercit.

Studeo (favorecer). (Cic. Cael. 5). Studebat Catilinae Caelius.

Suffragor (ayudar). (Cic. Leg. 1. 1). Mihi videris suffragari tibi.

Studium.

Operam do (trabajar en). (Cic. Leg. 2. 11). Dare operam rebus divinis.

Studeo (estudiar). (Cic. Fam. 4. 3). Arti cui studuerat locus non erat.

Vaco (vacar a). (Cic. Div. 1. 6). Vaco philosophiae.

Obedientiam.

Obedio (obedecer a). (Cic. Tusc. 5. 12). Parebit et obediet praecepto.

Obséquor (obedecer). (Cic. Fin. 2. 5). Obsequar voluntati tuae.

Obtempéro (obedecer). (Cic. Tusc. 2. 4). Qui obtemperat ipsi sibi.

Pareo (obedecer). (Cic. Tusc. 2. 4). Qui decretis suis pareat.

Commodum.

Caveo (mirar por la seguridad). (Cic. Leg. 2. 24). Lex sepulcris cavet.

Displiceo (desagradar). (Cic. Att. 2. 21). Ut ipse sibi displicebat!

Incommodo (incomodar). (Cic. Quint. 16). Alteri scientes incommodant.

Insidior (poner asechanzas). (Cic. Cat. 4. 13). Desinant insidiari consuli.

Invideo (envidiar). (Cic. Univ. 3). Invidet nemini.

Irascor (airarse). (Cic. Att. 2. 21). Irati Catoni.

Maledico (hablar mal de). (Cic. N. D. 4. 33). Epicurus Phaedoni maledicit.

Malefacio (hacer mal). (Ter. Adelph. 2. 1. 40). Quod mihi re malefeceris.

Metuo (temer por). (Virg. Geor. 4. 165). Metuens formica senectae.

Noceo (dañar). (Cic. Att. 2. 4). Nocet interdum reipublicae.

Obtrecto (hablar mal de). (Cic. Fam. 9. 11). Mihi obtrectant.

Officio (estorbar). (Cic. N. D. 2. 49). Umbra terrae soli officiens.

Prospicio (mirar por). (Cic. Cat. 4. 2). Prospicite patriae.

Provideo (mirar por). (Cic. Fam. 3. 2). Rationibus alicujus providere.

Obsequium.

Indulgeo (condescender con). (Caes. B. G. 4. 4). Huic legioni Caesar indulserat.

Inservio (servir a). (Cic. Fin. 2. 35). Quos suis commodis inservituros arb'tramur.

Obscundo (condescender con). (Cic. Man. 16). Ejus voluntatibus venti obscundarunt.

Obséquor (condescender con). (Cic. Fam. 4. 9). Tempestati obsequi artis est.

Placeo (agradar a). (Cic. Phil. 2. 5). Non placet Antonio consulatus meus.

Plaudo (aplaudir). (Cic. Att. 2. 49). Curioni plauseram.

Respondeo (responder). (Cic. Orat. 12). Ut verba verbis respondeant.

Satisfacio (satisfacer). (Caes. B. G. 4. 44). Aeduis de injuriis satisfaciunt.

Repugnantiam.

Adversor (contrariar a). (Cic. Orat. 51). Isocrati est adversatus.

Minor (amenazar). (Cic. Fam. 5. 2). Tertio quoque verbo mihi minabatur.

Obstisto (oponerse a). (Cic. Cat. 3. 7). Omnibus ejus consiliis obstitit.

Obsto (oponerse a). (Sall. Catil. 5. 6). Vita caetera huic sceleri obstat.

Obstrépo (hacer ruido cerca). (Cic. de Orat. 3. 13). Ut ipsi sibi obstrepere videantur.

Reclāmo (reclamar). (Cic. Fam. 4. 2). Ejus orationi ab omnibus reclamatum est.

Refrāgor (hacer la contra). (Cic. Mur. 23). Lex petitioni refragata est.

Repugno (luchar contra). (Cic. Fin. 4. 7). Magnitudine animi potest repugnari fortunae.

Resisto (resistir). (Caes. B. G. 2. 22). Quum legionibus hostibus resisteret.

Composita ex verbo SUM.

Absum { (distar). { (Cic. Fam. 3. 1). Procul aberam ab re ipsa.

{ (faltar). { (Cic. Leg. 1. 2). Abest historia litteris nostris.

Adsum { (estar presente). { (Cic. Att. 7. 15). Adesse in senatu.

{ (proteger). { (Cic. Fam. 6. 14). Ego tuis rebus adero.

Desum (faltar). { (Cic. M. 1. 36). Tibi nullum officium defuit.

{ (Cic. de Orat. 3. 4). Neque in Antonio deesset hic ornatus.

Insum (estar en). { (Cic. N. D. 4. 42). In superstitione inest timor.

{ (Sall. Cat. 20). Cui virile ingenium inest.

Intersum { (estar en medio). { (Cic. Cat. 3. 2). Ut Tiberis inter eos interesset.

{ (intervenir). { (Cic. Fam. 4. 6). Omnibus negotiis interfuit.

Obsum (dañar). (Cic. de Orat. 4. 36). Pudor qui non obsesset orationi.

Praesum (presidir). (Caes. B. G. 6. 12). Omnibus Druidibus praest unus.

Prosum (aprovechar). (Cic. Fam. 2. 47). Nihil tibi litterae proderunt.

Subsum (estar debajo). { (Cic. Phil. 9. 2). In qua suspicio non subesset.

{ (Sall. in epist.). Illi suberat regnum.

Supersum (abundar). (Cic. Fam. 13. 63). Ne mihi superesse verba putes.

Verba composita et alia.

Accēdo (añadirse). { (Cic. Att. 2. 21). Plurimum consilii mihi accesserit.

{ (Cic. Att. 2. 1). Ad manum accedunt.

Acclāmo (aclamar). (Cic. Brut. 73). Non metuo ne mihi acclametis.

Accūbo (*sentarse junto á*). (Plaut. Mil. 2. 2. 57). Cui bini custodes accubant.
Accumbo (*sentarse á la mesa*). (Cic. Mur. 35). Lacedaemonii epulis accumbunt.
Adhaereo (*estar pegado*). { (Caes. B. G. 5. 48). Tragula casu ad turrim adhaesit.
 { (Cic. Vat. 5). Non populi romani beneficio adhaesit.
Adhaeresco (*pegarse*). { (Cic. Acad. 4. 3). Ad disciplinam adhaerescunt.
 { (Cic. Off. 1. 25). Iustitiae adhaerescere.
Affulgeo (*brillar*). (Liv. 30. 30). M hi fortuna affulsit.
Appareo (*aparecer*). (Cic. Div. 2. 30). Anguis ille apparuit immolanti.
Applaudo (*aplaudir*). (Cic. Sext. 54). Cui generi civium applaudetur.
Appropinquo (*acercarse*). { (Caes. B. G. 5. 44). Qui jam primis ordinibus appropinquabant.
 { (Cic. Fin. 4. 23). Ad summam jam aquam appropinquabant.
Assideo { (*estar sentado*) { (Cic. Div. 2. 3). Tum in bibliotheca assedimus.
 { (*junto á, asistir*).. { (Cic. Planc. 44). Principes huic assident.
Assuesco (*acostumbrarse*). (Liv. 4. 49). Assuescere legibus.
Assurgo (*levantarse en señal de respeto*). (Cic. Inv. 4. 30). Ut majoribus natu assurgatur.
Confido (*confiar en*). (Cic. Phil. 5. 4). Nisi vestrae virtuti confiderem.
Fido (*confiar*). (Virg. Aen. 9. 378). Fidere nocti.
Immineo (*amenazar*). { (Cic. Man. 5). Imminent duo reges toti Asiae.
 { (Cic. Phil. 5. 7). In nostras fortunas imminebat.
Illacrīmo vel **illacrīmor** (*llorar por*). (Cic. N. D. 3. 33). Cujus morti illacrimari solebat.
Impendeo (*estar colgado sobre*). { (Cic. Tusc. 4. 46). Ut gladius impenderet illius beati cervicibus.
 { (Cic. Rosc. Am. 44). Terrores in me impendent.
Impōno (*engañar*). (Cic. Q. Fr. 2. 6). Catoni egregie imposuit.
Inhaereo (*estar pegado á*). { (Cic. Tusc. 2. 8). Inhaerere visceribus.
 { (Cic. Tusc. 1. 45). Inhaeret in mentibus.
 { (Cic. N. D. 4. 45). Partim ad saxa inhaerentes.
Inhio (*anhelar*). (Cic. Cat. 3. 8). Romulus uberibus lupinis inhians.
Innītor (*apoyarse en*). { (Caes. B. G. 2. 27). Scutis innixi, praelium redintegrarunt.
 { (Cic. Har. resp. 27). Innixa in omnium nostrum humeris.
Insisto (*insistir*). { (Cic. Acad. 4. 25). Suis testibus importune insistere.
 { (Caes. B. G. 6. 5). Totus in bellum insistit.
Insto (*instar*). (Cic. Quint. 40). Tibi instat Hortensius.
Insusurro (*hablar bajo*). { (Cic. Tusc. 5. 36). Mulierculae insusurrantes alteri.
 { (Cic. Verr. 2. 47). Ad aurem familiariter insusurrare.
Intercēdo (*oponerse*). { (Cic. de Orat. 2. 47). Intercedere vellent rogationi.
 { (Cic. Fam. 43. 23). Inter nosmetipsos usus intercedit.
Intervenio (*intervenir*). (Cic. Orat. 27). Verens ne molesti vobis interveniremus.
Oblōquor (*contradecir*). (Cic. Cluent. 23). Vestra expectatio quae mihi obloqui videtur.
Oborior (*aparecer*). (Cic. Lig. 3). Lux sapientiae tuae mihi apud te oboritur.
Obrēpo (*entrar sin sentir*). { (Cic. Div. 2. 67). Nullae imagines obrepunt in animos dormientium.
 { (Cic. Sen. 2). Pueritiae adolescentia obrepit.
Obversor (*presentarse*). (Cic. Sext. 3). Mihi ante oculos obversatur reipublicae dignitas.
Occurro (*salir al encuentro*). (Caes. B. C. 3. 79). Domitius Caesari venienti occurrit.
Praesideo (*presidir*). (Cic. Mil. 37). Huic iudicio praesidens.
Succēdo (*suceder*). { (Cic. Fam. 2. 3). Neque tibi amicior quisquam potest succedere.
 { (Caes. B. G. 4. 4). Sub primam aciem successerunt.
Succlāmo (*gritar por aplauso ó indignación*). (Liv. 3. 50). Haec Virgīnio vociferanti succlamabat.

Succresco (*crecer por debajo, brotar*). (Cic. de Or. 3. 61). Orator vestrae quasi succrescit aetati.
Succumbo (*sucumbir, ceder á*). (Cic. Sen. 44). Nec languescens succumbebat senectuti.
Succenseo (*enfadarse con*). (Cic. Deiot. 43). Non metuo ne tu illi succenseas.
Supplicō (*suplicar*). (Cic. Fam. 6. 44). Amicis ejus pro te supplicabo.

§ II. DATIVUS VEL ACCUSATIVUS [285, 286]

335. Dandi vel accusandi casum admittunt:
Antecēdo. Aventajar á. { (Cic. Off. 1. 30). *Natura hominis PECUDIBUS ANTECEDIT.*
 { (Caes. B. G. 1. 8). *Scientia atque usu RELIQUOS ANTECEDUNT.*
Anteēo. Aventajar á. { (Cic. Phil. 9. 1). *Aetate ILLIS ANTEIBAT, sapientia OMNIBUS.*
 { (id. Inv. 2. 2). *ANTEIRE CAETEROS virtute putantur.*
 { (Ter. Eun. 4. 6. 737). *Ego HUIC ANTEVERTERIM.*
Anteverto. Adelantarse á. { (Tac. 1. 30). *Veneno DAMNATIONEM ANTEVERTIT.*
 { (Cic. Cat. 4. 9). *Qui MIHI studio pae- ne PRAECURRITIS.*
Praecurro. Aventajar á. { (id. Orat. 52). *ISOCRATEM aetate praecurrit.*
 { (id. Mil. 2). *VOBIS voce PRAEIBANT.*
Praeēo. Ir delante de. { (Liv. 8. 9). *PRAEI VERBA. (Dicta las palabras).*

N. B. *Atecello, antesto, praesto* (aventajar á) frequentissime dativo; *antevenio, praecedo* (id) saepius accusativo junguntur [285].

336. Dativum etiam vel accusativum sibi adsciscunt:
Despēro. Desesperar de. { (Cic. Pis. 36). *DESPERANS TUIS REBUS.*
 { (id. Cat. 2. 9). *HONORES DESPERANT.*

Illūdo. *Burlarse de*.
 Deficio *Faltar*.

(id. pro Dom. 39). ILLUDIT AUCTORI-
 TATI *horum omnium*.
 (id. de Or. 1. 19). IPSA vero PRAE-
 CEPTA ILLUDERE solebat.
 (Caes. B. G. 3. 5). *Quum tela* NOSTRIS
 DEFICERENT.
 (Cic. Verr. 2. 2. 21). ME *dies, vox,*
latera DEFICIENT.

N. B. 1.º *Insulto* (insultar) saepius dativo jungitur quam accusativo, *attendo* (prestar atención) autem et *deficio* (faltar) fere accusativo.

N. B. 2.º *Certo, bello, pugno, concurro, contendo, collūdo, discordo, dissideo, disto, occumbo*, et similia, apud poetas dativo, apud oratores fere junguntur ablativo cum praepositione *ab* vel *cum*. (Virg. Ecl. 5. 8). *Solus TIBI certet Amyntas*. (Solo Amintas puede competir contigo). (Cic. de Orat. 2. 18). *Certare CUM POPULO romano*. (id. Att. 7. 6). A POMPEJO *dissidere*. (Virg. Aen. 2. 62). *Occumbere MORTE*. (Cic. Tusc. 1. 42). *Occumbere MORTE* (alii legunt *mortem*).

N. B. 3.º *Nubo* (casarse la mujer) etiam dativum vel ablativum cum praepositione cum postulat. (Cic. Fam. 15. 3). *QUOCUM esset nupta regis Armentiorum soror*. (id. Cluent. 5). *Nupsit A. AURIO MELINO*.

ARTICULUS III. ACCUSATIVUS POST NEUTRA

337. Quaedam verba neutra tum ad rem rusticam (1), tum ad alias res pertinentia, accusativum habent. (Cic. Tusc. 1. 14). *Serit ARBORES, quae alteri saeculo prosint*. (Ter. Adelph. 4. 1. 17). *Ego illius SENSUM pulchre calleo*. (Cic. Att. 9. 2). *Ingrati animi CRIMEN horreo* [293].

338. Verba rei rusticae.

Ablaqueo (*descalzar el tronco del árbol*).
Aro (*arar*).
Colo (*cultivar*).
Fodio (*cavar*).
Meto (*segar*).
Occo (*desterronar*).
Pastino (*cavar*).
Planto (*plantar, trasplantar*).

Puto (*podar*).
Rigo (*regar*).
Sarrío (*escardar*).
Semino (*sembrar*).
Sero (*sembrar, plantar*).
Stercoō (*estercolar, abonar*).
Vindemio (*vendimiar*).

Verba variae significationis.

Anhelo (*jadear*). (Cic. Cat. 2. 4). *Catilina anhelans scelus*.
Calleo (*ser diestro, conocer*). (Cic. Valb. 14). *Callere jura Poenorum*.
Doleo (*sentir*). (Cic. Phil. 12. 40). *Dolet interitum talis viri*.
Exhālo (*exhalar*). (Cic. Phil. 2. 12). *Exhalare crapulam*.
Horreo (*horrorizarse de*). (Cic. Att. 9. 2). *Ingrati animi crimen horreo*.

(1) Alii volunt esse transitiva haec verba rei rusticae.

Inclāmo (*llamar á gritos*). (Cic. Iuv. 2. 4). *Comitem inclamavit semel ac saepius*.
Maneo (*aguarda á*). (Virg. Aen. 7. 596). *Te triste manebit supplicium*.
Moereo (*sentir*). (Cic. Fam. 14. 2). *Moereo casum ejusmodi*.
Oleo (*oler á*). (Cic. Rosc. Com. 7). *Supercilia olent malitiam*.
Perhorresco (*tener horror á*). (Cic. Cat. 4. 6). *Fugam virginum perhorresco*.
Redoleo (*oler á*). (Cic. Brut. 21). *Orationes redolentes antiquitatem*.
Sapio (*saber á, entender*). (Cic. Att. 14. 5). *Si recta saperet Antonius*.
Sitio (*tener sed de*). (Cic. Q. Fr. 3. 5). *Nec honores sitio*.
Sono (*sonar á*). (Virg. Aen. 4. 328). *Vox hominem sonat*.
Sudo (*sudar*). (Virg. Ecl. 4. 30). *Quercus sudabunt roscida mella*.

339. Huc revocantur verba neutra, quae admittunt accusativum cognatae significationis, adjunctum fere pronomini vel adjectivo. (Cic. Agr. 2. 17). *EOSDEM CURSUS cucurrerunt*. (Ter. Eun. 3. 6. 586). *CONSIMILEM LUDUM luserat*. (id. Att. 5. 4). *Vitam duram, QUAM vixi, omitto* [293].

N. B. Cicero etiam scribit (Off. 3. 10). *Qui STADIUM currit*. (id. Fin. 2. 34). *Quum (Xerxes) MARIA navigavisset TERRAMQUE ambulavisset*.

340. Pluribus verbis neutris atque etiam activis, praeter casus suos, possumus communes hos accusativos graecorum more adnectere: *hoc, istud, illud, id, idem, quod, quid, aliquid, siquid, quiddam, quidpiam, quidquam, nihil, unum, nulla, pauca*. (Cic. Att. 14. 21). *Id gaudet*. (id. Sen. 10). *IDEM gloriari*. (id. Phil. 6. 7). *UNUM studetis*. (id. Fam. 7. 1). *UTRUMQUE laetor*. (id. N. D. 3. 35). *Si grando QUIDPIAM nocuit*. (id. Q. Fr. 1. 1). *ILLUD extremum te oro et hortor*. (id. Brut. 1. 10). *Hortare IDEM per litteras Cassium*. (Ter. Heaut. 4. 8. 875). *Ego domi ero, si QUID me voles*. (Cic. Att. 7. 20). *Nec te ID consulo*. (Sall. Jug. 49). *PAUCA milites hortatus* [318].

N. B. Dicimus etiam adverbiorum more *magnam partem, suam vicem, id genus, id temporis, id aetatis*. (Cic. Or. 56). *MAGNAM PARTEM ea iambis constat oratio*. (id. Fam. 6. 20). *Id aetatis jam sumus, ut omnia fortiter ferre debeamus* (i. e. in ea aetate). (id. de Or. 1. 47). *Homin. s. id aetatis*. Poëtica vero: (Virg. Aen. 10. 272). *Cometae sanguinei LUGUBRE rubent*. (9. 632). *HORRENDUM stridens sagitta*. (5. 49). *TRANSVERSA fremunt venti*. (6. 467—9. 794). *TORVA, ACERBA tuens*. (8. 489). *INFANDA furens*.

341. Multa composita ex verbis neutris et praepositionibus *ad, con, in, circum, per, praeter, trans, subter*, saepe naturam induunt transitivorum, eorumque more accusativo gaudent. (Cic. Fin. 5. 29). *Persarum MAGOS adiit*. (id. Fam. 9. 14). *NEMINEM CONVENI*. (id. Att. 2. 22). *Ante quam ille INEAT MAGISTRATUM*. (id. Att. 2. 21). *Ut eum LOCUM TRANSIRE nequeant* [384].

N. B. Passive rarissime usurpantur.
 Huc spectant:
Aggredior (acometer), alam. (Cic. Phil. 2. 40).
Circumvenio (rodear), ipsos. (Caes. B. G. 3. 44).
Percurro (recorrer), agrum. (Caes. B. G. 4. 45).
Praetereo (pasar por alto), dignos. (Cic. Planc. 3).
Obeo (mortem) morir.
Subeo, tectum, muros, periculum etc.

ARTICULUS IV. ABLATIVUS POST NEUTRA [289]

342. Multa verba quae copiam aut inopiam significant ut *Abundo, fluo, mano, scateo, careo, supersedeo* (abstenerse), ablativum exigunt sine praepositione. (Cic. Off. 1. 1). *Abundare* PRAECEPTIS philosophiae. (id. Man. 11). *Africa* SANGUINE redundavit. (id. Tusc. 5. 22). *Carere* CONSUETUDINE amicorum. (id. Div. 1. 34). *Simulacrum* SUDORE manavit. (Hor. Od. 3. 27. 26). *Scatentem* BELLUIS pontum. (Cic. Inv. 1. 20). *Verborum* MULTITUDINE supersedendum est.

N. B. 1.º *Mano, fluo, redundo*, aliter efferri possunt, si ablativus vertatur in rectum, et vicissim rectus in ablativum cum praepositione, hoc modo: *sudor ex Herculis simulacro manavit: sanguis e fluvio fluxit.* (Cic. N. D. 2. 49). *MULTAQUE ab ea* (luna) manant et fluunt

N. B. 2.º *Corpore valere* (gozar de salud), *valere auctoritate* (tener autoridad), *stirpibus vivere* seu *victitare* (pasar la vida con raíces), et similia, commodius referri videntur ad communem ablativum partis vel instrumenti. (Cf. n. 274 et 294).

343. *Consto* (constar, estar compuesto), et *laboro* (padecer) ablativum postulant cum praepositione *ex* vel sine praepositione. (Cic. N. D. 1. 35). *Qui ex animo constet et corpore.* (id. Fam. 9. 25). *Te in lecto esse, quod ex pedibus labores.* (id. Fam. 1. 18). *MORBO laborare.*

N. B. *Consto pro consisto* habet ablativum cum *in*. (Caes. B. G. 3. 89). *Victoria in earum cohortium virtute constat.*

APPENDIX

I [285]

344. Verba nonnulla quae mutata significatione constructionem mutant.

Abesse { A NOBIS=Estar ausente de nosotros. (Cic. Fam. 2. 4).
 { ANTRONIO=No asistir ó no ayudar á Antronio. (id. Sull. 5).

Animadvertere { SILENTIUM. (Cic. Cat. 1. 20) vel sine casu. (id. N. D. 3. 89).=Notar el silencio.
 { VERBERIBUS IN CIVES=Castigar á los ciudadanos con azotes. (Sall. Cat. 52).
Cavere { ALICUI=Mirar por alguno. (Cic. Fam. 5. 1).
 { OMNIA=Huir de todo. (id. Fam. 11. 21).
Consulere { FAMAE=Mirar por la fama. (Cic. Phil. 2. 2).
 { ARUSPICEM=Consultar al agorero. (id. Div. 2. 4).
Differre { ALIQUID=Diferir algo. (Cic. Vat. 11).
 { AB ALIQUO=(id. Phil. 8. 11), INTER SE (id. Orat. 32), cum ALIQUO (id. Inv. 1. 27).=Diferenciarse de alguno.
Incumbere { OLIVAE. (Virg. Ecl. 8. 16), IN ME. (Cic. Balb. 26).=Apoyarse en el olivo; echarse encima de mí.
 { IN STUDIUM. (Cic. Orat. 1. 8).=Trabajar en el estudio.
Metuere { PUERIS=Temer por los niños. (Plaut. Amph. 5. 1. 61).
 { INSIDIAS=Temer las asechanzas. (Cic. Fam. 5. 6).
Prospicere { PATRIAE=Mirar por la patria. (Cic. Cat. 4. 2).
 { FUTUROS CASUS=Prever lo futuro. (id. Amic. 12).
Providere { SALUTI=Mirar por la seguridad. (Cic. Q. Fr. 1. 1. 15).
 { INSIDIAS=Prever las asechanzas. (id. Divin. 2. 6).
 { SCIENTIAE=Ocuparse en la ciencia. (Cic. de Or. 1. 10), TIBI=Favorecerte. (id. Mur. 76).
Studere { ALIQUID=Desear algo. (id. Fin. 5. 6).
Timere { SIBI=Temer por sí. (Caes. B. C. 3. 27).
 { PERFIDIAM=Temer la mala fe. (Cic. Fam. 1. 5).
Vacare { PHILOSOPHIAE=Darse á la Filosofía. (Cic. Divin. 1. 6).
 { CULPA=Estar libre de culpa. (id. Fam. 7. 3).

II [286]

345. Quaedam verba neutra dativum personae et accusativum rei simul admittunt more activorum, ut *Metuo, timeo tibi calamitatem; invideo tibi laudem; assentior tibi caetera; gratulor tibi victoriam; cur tibi hoc non gratificer nescio.*

III

Opus ET USUS [262]

346. *Opus est* (es necesario) ablativum postulat. (Cic. Att. 12. 57). *GRATIA opus est nobis tua, tuaque* AUCTORITATE.
 Ablativus mutari potest in nominativum, vel in accusativum cum ver-

bo infiniti modi. (Cic. Fam. 2. 6). *DUX nobis et AUCTOR opus est.* (id. Att. 6. 9). *Dices NUMMOS mihi opus esse.*

Usus, quum opus significat, eodem modo fere construitur. (Virg. Aen. 8. 441). *Nunc VIRIBUS usus.*

CAPUT X

DE CONSTRUCTIONE VERBI COMMUNIS AC DEPONENTIS (1)

ARTICULUS I. COMMUNIA ET DEPONENTIA PASSIVA [326-328]

347. Verbum commune in temporibus simplicibus fere activorum more construitur; in compositis interdum passive usurpatur, et sextum casum post se admittit. (Cic. Verr. 2. 3. 36). *Quum AGROS maximos ac feracissimos depopularentur.* (Liv. 37. 4). *Omnis ora maritima depopulata AB ACHAEIS fuerat.* (Cic. Som. Scip. 3). *Ille autem ME complexus, atque osculans, flere prohibebat.* (id. Rosc. Am. 13). *Quo uno maleficio scelera omnia COMPLEXA ESSE videantur.* (id. Sen. 17). *A QUO essent illa dimensa atque descripta.*

N. B. *Vapulo, veneo, fio*, ut passionem significant, ita more passivorum construuntur. (Quint. 9. 2). *An AB REO fustibus VAPULASSET.* (Cic. Fam. 16. 4). *Quantam diligentiam in valetudinem tuam contuleris, tanti me FIERI A TE iudicabo.*

348. *Fio* eleganter cum ablativo sine praepositione vel cum praepositione *de* conjungitur, raro cum dativo. (Cic. Fam. 14. 4). *Quid TULLIOLA mea fiet?* (Qué será de mi pequeña Tulia?) (Ter. Andr. 4. 2. 710). *Quid ME fiet?*

N. B. *Facio* et participium *futurus* eodem sensu similes casus admittunt. (Cic. Phil. 2. 14). *Vide quaeso, Antoni, quid TIBI futurum sit.* (id. Verr. 1. 46). *Quid HOC HOMINE faciatis?*

(1) Multa verba hujus capituli continentur jam traditis praeceptis; sic verba quae *auxilium* etc. significant (n. 334), verba *dandi* etc. (n. 314), verba *interrogandi* (n. 319) et alia, quae hic minime repetenda videntur.

ARTICULUS II. DEPONENTIA ACTIVA

§ I. GENITIVUS [277]

349. *Obliviscor* (olvidar), *reminiscor* et *recordor* (recordar), quibus accedit *memini* (recordar ó hacer mención), tum genitivum tum accusativum postulant. (Cic. Tusc. 3. 30). *Est enim proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum.* (Quint. 11. 2). *Neque omnino HUIUS REI meminit usquam poeta.* (De ningún modo hace el poeta mención de esto en parte alguna). (Cic. Agr. 2. 27). *DILIGENTIAM majorum recordari.*

Misereor (compadecerse) genitivum petit, raro dativum. (Cic. Att. 4. 5). *Misereri MEI debent.*

N. B. 1.º Genitivus tum rei tum personae esse potest, accusativum vero personae cum verbo tantum *memini* reperies, quod tunc significat *cognosco*.

N. B. 2.º *Recordor*, et *memini* (pro *mentionem facio*), frequenter habent ablativum cum praepositione *de*. (Cic. Planc. 42). *Istis vestris lacrimis DE ILLIS recordor, quas pro me saepe et multum profudistis.* (id. Phil. 2. 36). *Meministi ipse DE EXULIBUS.*

§ II. DATIVUS [279]

350. *Adūlor* (adular á), *medicor* (curar), *modēror* (gobernar), *praestōlor* (aguardar), dativo vel accusativo junguntur. (Cic. Verr. 2. 3. 98). *Totae autem res rusticae ejusmodi sunt, ut EAS venti tempestatesque moderentur.* (Ter. Eun. 5. 6. 5). *QUEM praestolare, Parmeno, hic ante ostium?*

N. B. Verbum *furor* (robar) praeter accusativum, dativum habet vel ablativum cum praepositione *a* vel *ab*. (Cic. Att. 2. 4). *Si ego tuum ante legissem, furatum me ABS TE esse diceres.*

§ III. ACCUSATIVUS [294]

351. *Fateor* (confesar), *loquor* (decir, hablar de), *queror* (quejarse), *bene* vel *male mereor* (merecer bien ó mal) accusativum habent vel ablativum cum praepositione *de*. (Cic. Inv. 2. 26). *Qui DE FACTO turpi aliquo fateatur.* (Curt. 6. 3). *Si VERUM fateri volumus.* (Cic. Tusc. 1. 13). *PUGNANTIA te loqui*

non vides? (¿No ves que dices desatinos?) (id. Att. 6. 2). *Loqui asperius* DE ALIQUA RE. (Hablar de algo con bastante aspereza).

N. B. Dicimus, *gratūlor tibi victoriam, de victoria vel in victoria.*

§ IV. ABLATIVUS [289]

352. *Utor* (usar), *fruor* (gozar), *vescor* (comer), *fungor* (cumplir, ocuparse en), *potior* (apoderarse de) junguntur ablativo sine praepositione. (Cic. Rosc. Am. 45). *Commoda QUIBUS utimur, lucemque QUA fruimur, ab eo nobis dari videmus.* (id. Brut. 9). *Fungerer OFFICIO, QUO tu functus es.* (id. N. D. 2. 59). *Dii nec ESCIS nec POTIONIBUS vescuntur.* (id. Inv. 2. 31). *Si EO PORTU potiti essent.* (n. 418. N. B. 2.º).

N. B. 1.º Dicitur semper *potiri rerum.* Raro habet accusativum.

N. B. 2.º *Prosquor, dignor* (juzgar digno), *remuneror* (pagar) accusativum habent et ablativum. (Virg. Aen. 4. 335). *Haud equidem tali ME dignor HONORE.* (Cf. n. 323).

353. *Glorior* (gloriarse) et *laetor* (alegrarse) ablativum sine praepositione vel cum praepositione *in* vel *de* admittunt. (Cic. Marcel. 11). *Laetari omnes DE communi omnium SALUTE sentio.* (id. Phil. 11. 4). *Ut IN HOC sit semper laetatus.*

354. *Nitor* (apoyarse) ac *delector* (deleitarse) postulant ablativum sine praepositione vel cum praepositione *in*. (Cic. Mil. 7). *Cujus IN VITA nitatur salus civitatis.*

N. B. *Periclitor* cum ablativo (*peligrar*), cum accusativo (*experimentar*). (Mart. Ep. 6. 26). *Periclitatur CAPITE Sotades noster.* (Cic. Quint. 31). *OMNIA periclitatus est.* (Todo lo probó).

CAPUT XI

DE VERBO IMPERSONALI

ARTICULUS I. IMPERSONALIA VOCIS ACTIVAE

§ I. GENITIVUS POST IMPERSONALE [272-275]

355. *Intèrest et refert* genitivum habent. (Cic. Fin. 2. 22). *Intèrest OMNIUM recte facere.* (A todos importa obrar bien).

356. Pro genitivis *mei, tui, sui, nostri, vestri*, habent ablativos *mea,*

tua, sua, nostra, vestra. (Cic. Fam. 16. 4). *TUA et MEA maxime interest te valere* (1).

N. B. Dicitur *cuja vel cujus interest.* (Cic. pro Var.). *Ea caedes detur ei CUJA interfuit.* (id. Phil. 4. 9). *CUJUS intersit istam legem manere.*

357. *Magni, parvi, tanti, quanti* junguntur in genitivo cum verbis *interest et refert*; caetera ejusmodi, itemque *quantum*, per adverbium adduntur. (Cic. Fam. 16. 4). *MAGNI ad honorem nostrum interest.* (id. ib. 5. 12). *Equidem ad nostram laudem non MULTUM video interesse.* (id. Mur. 2). *QUANTUM salutis communis intersit.*

N. B. Pro genitivo rei inanimatae, *interest* saepe accusativum cum praepositione *ad* adsciscit, ut patet ex traditis exemplis.

§ II. DATIVUS POST IMPERSONALE [281, 282]

358. Impersonalia quae eventum significant, ut *accidit*, item *licet, libet, liquet, expedit*, et quae sunt ejusdem generis, cum dativo construuntur. (Cic. Off. 1. 7). *Quod CUIQUE obligit, id quisque teneat.* (Ter. Adolph. 5. 9. 996). *Facite quod VOBIS libet.*

EXEMPLA:

- Accidit** (*acontece*). (Cic. Att. 8. 6). Si id mihi accidisset.
- Accēdit** (*se añade*). (Cic. Att. 7. 3). Quibus nihil possit accedere.
- Condūcit** (*sirve para*). (Cic. Off. 3. 23). Patriae conducit.
- Confert** (*sirve para*). (Quint. 11. 2). Oratori et ipsi causae plurimum confert.
- Constat** (*consta*). (Cic. Fam. 13. 1). Non satis mihi constiterat.
- Contingit** (*sucede*). (Cic. Att. 14. 47). Si tibi contigisset.
- Convēnit** (*conviene*). (Cic. Fam. 9. 12). Si tibi ita conveniat.
- Dolet** (*duele*). (Brut. ap. Cic. Fam. 4. 47). Dolet mihi quod tu nunc stomacharis.
- Evēnit** (*sucede*). (Plaut. Curc. 4. 4. 39). Male illis eveniat.
- Expēdit** (*hace al caso*). (Cic. Agr. 2. 25). Idem expedit emptori et venditori.
- Libet** (*agrada*). (Cic. Quint. 30). Ei libebit.
- Licet** (*es li ito*). (Cic. Phil. 13. 6). Licet nemini.
- Liquet** (*está claro*). (Quint. 9. 3). Non mihi liquet.
- Patet** (*está claro*). (Cic. Orat. 4. 6). Omnibus patet.
- Placet** (*gusta*). (Cic. Phil. 2. 5). Non placet Antonio.
- Restat** (*resta*). (Virg. Aen. 2. 70). Quid jam misero mihi denique restat?
- Stat** (*está determinado*). (Cic. Fam. 9. 2). Modo nobis stet illud.

(1) De casu *mea, tua, sua*, qui datur verbis *interest* vel *refert*, disputant utrum sit accusativus an ablativus. Probabilis stat utrimque ratio, sed auctoritas potior pro ablativo. Alii quidem accusativum esse ajunt, quia *interest mea* videtur esse idem atque *est inter mea*; *refert mea* idem quod *refert negotia mea*. Alii malunt *interest mea* esse quasi *interest in mea re*; *refert mea* quasi *re mea fert*. Cui sententiae saepe favet ratio scribendi veterum. Auctoritas autem est potior pro ablativo, quia veteres Grammatici, inter quos Priscianus, affirmant esse ablativum. Neque ex numeris Plautinis aut Terentianis, qui afferuntur, potest quidquam extendi, quum versus illi comicorum, quae est eis versificandi libertas, utralibet quantitate constare possint. (Laplana n. 406).

Sup̄erat (*sobra*). (Cic. Fin. 5. 45). Quod ipsis superat.
Suppeditat (*abunda*). (Cic. Brut. 70). Cui si vita suppeditavisset.
Supp̄etit (*abunda*). (Cic. Fam. 45. 43). Mihi ad remunerandum nihil suppetit.
Vacat (*hay tiempo*). (Ov. Trist. 2. 216). Non vacat Jovi.

N. B. *Conducit*, et *confert* pro dativo rei inanimatae admittunt accusativum cum *ad*. (Cic. Off. 4. 3). *Tum consultant AD vitae COMMODITATEM JUCUNDITATEMQUE conducit ad necne, de quo deliberant.*

§ III. ACCUSATIVUS POST IMPERSONALE [294]

359. *Decet, ded̄cet, delectat, fugit, juvat, latet, praeterit* accusativum exigunt. (Cic. de Cl. Or. 85). *Decet hoc ILLUM.* (Esto le está bien). (id. Q. Fr. 2. 12). *Fugerat ME ad te scribere.* (Me había olvidado de escribirte). (id. ib. 12). *Teque hilari animo esse valde ME juvat.* (Y mucho me gusta que estés alegre). (Ov. Fast. 5. 361). *ME causa latebat.* (Se me escondía ó ignoraba la causa). (Cic. Fam. 13. 65). *Non ME praeterit.* (No ignoro).

N. B. *Latet* cum accusativo fere poëticum est.

360. *Attinet, pertinet, spectat* (pertenece) accusativum postulant cum praepositione *ad*. (Cic. Divin. 2. 47). *AD REM pertinet.* (Hace al caso).

N. B. Multa ex iis verbis quae hoc capite continentur, admittunt hos nominativos: *hoc, istud, illud, id, idem, quod, quid, nihil.* (Cic. Man. 7). *ILLUD primum parvi refert.* (id. N. D. 4. 42). *Cui NEUTRUM liquerit.* (id. Off. 4. 3). *Conducit id necne.* (id. Rosc. Am. 43). *Id quod ad me nihil attinet.*

§ IV. IMPERSONALIA CUM ACCUSATIVO SIMUL ET GENITIVO [302]

361. *Mis̄eret, miserescit* (compadecerse), *piget, poenitet* (arrepentirse), *pudet* (avergonzarse), *taedet* (hastiarise) cum genitivo praeter accusativum construuntur. (Plaut. Trin. 2. 4. 30). *Miseret TE ALIORUM, TUI TE nec miseret nec pudet.* (Cic. Att. 5. 16). *Taedet omnino EOS VITAE.*

N. B. Raro genitivus transit in nominativum. (Ter. Adolph. 4. 7. 758). *Non TE HAEC pudet? Et me quidem HUIUS CONDITIONIS nunc non poenitet* [113]. (Cf. n. 490).

ARTICULUS II. IMPERSONALIA VOCIS PASSIVAE [323-325]

362. *Efficiuntur* ab activis aut neutris, quum verba passivae vocis absolute efferuntur in tertia persona, ut *vivitur, ven-*

tum est, reclamatum est, amatur, etc. (Cic. Phil. 2. 41). *Ab hora tertia BIBEATUR, LUDEBATUR.*

N. B. Ejusmodi verba tum ablativum more passivorum, tum alios etiam casus admittunt. (Cic. Dom. 4). *AB universo SENATU RECLAMATUM EST.* (id. Fam. 4. 2). *Ejus ORATIONI vehementer AB OMNIBUS RECLAMATUM EST.*

CAPUT XII

DE TEMPORUM SIGNIFICATIONE

ADMONITIO

Quae sequuntur scholia per Auctoris commentarios sparsim diffusa, hoc loco ordine digesta atque contracta cum foenore reddimus, praecipue ut per ea magistri ipsi proficiant, ac modorum naturam temporumque percipiant; deinde ut pro captu atque opportunitate nonnulla instillent discipulis, sive dum inflexiones verborum mandant memoriae, sive dum iis in tertia et secunda classibus scriptor latinus explicatur. (Emman. Alv. Inst. Gram. ab Hor. Tursellini S. J. in compendium redacta, lib. I. cap. 9). Confer etiam quae diximus in praefatione.

363. N. B. Propositiones simplices conjunguntur vel per *coordinationem* seu *parataxim*, vel per *subordinationem* seu *hypotaxim*.

Coordinatio modo fit sine particulis (*asyndeton*), modo particulis interpositis, aut etiam iteratis (*polysyndeton*). (Cf. n. 451 et seqq.).

In *subordinatione* vocatur propositio *principalis* vel *primaria*, quae ab alia non pendet; *subordinata* vel *secundaria*, quae pendet ab alia: haec autem erit *primi ordinis* vel *gradus*, si pendeat a primaria oratione; *secundi ordinis*, si pendeat a subordinata primi ordinis, etc.

Quam significationem obtineant tempora in oratione primaria primum vestigabimus, secundarias vero propositiones in sequenti capite pertractandas relinquemus.

ARTICULUS I. INDICATIVUS

364. **Praesens.** In narrationibus, ut res vividius exprimatur, pro praeterito solet usurpari praesens, quod vocant *historicum*. (Cic. Mil. 10). *Obviam FIT ei Clodius, expeditus, in equo.* (id. Verr. 2. 4. 8). *Tum iste continuo MITTIT homines certos Melitam, SCRIBIT ad quosdam Melitenses.*

N. B. Locus est etiam praesenti, quum verba alicujus scriptoris adhibentur: v. gr. *Legiones SCRIBIT Cato saepe atacres profectas. Apud Platonem Socrates laudibus in coelum EFFERT Protagoram.* Loquutiones hispanas *leemos, se lee, como se lee*, libentius quam *legimus, legitur, ut legitur*, interpretantur auctores *scriptum videmus, accepimus, tradunt; memoriae proditum est*; quod si de aliquo facto sit sermo, *video, reperio* (encuentro escrito): has item reperies *constat, constat inter omnes* (todos convenien), *ut est in proverbio* (como dice el proverbio).

365. **Perfectum α** Modo significat factum omnino praeteritum, vocaturque *historicum*: (Caes. B. G. 2. 10). *Acriter in eo loco PUGNATUM EST. Hostes impeditos nostri in flumine agressi, magnum eorum numerum OCCIDERUNT, etc.*